

shivet, saa ligger det deri, at jeg er temmelig sikker paa, at min hele Opfattelse af denne Sag er paalidelig; jeg for mit Vedkommende behøver ikke flere Oplysninger. Naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Oppermann) siger, at han har tilbudt sit Arbejde i denne Henseende, saa er det rigtigt; han har spurgt, om jeg vilde deeltage i at anfille denne Undersøgelse, og jeg har svaret, at jeg for mit Vedkommende trængte ikke dertil, og havde derfor ikke nogen Tilbøielighed til at gaae ind paa en saadan Undersøgelse, men at jeg tilfulde skulde erkjende Resultatet af hans Arbejde, naar han vilde paatage sig det. Naar det ærede Medlem for Helsingør (Thune) har meent, at en af mine Udtalelser faldt, naar man blot gjentog den, saa er det ganske vist, at den Udtalelse faldt, som han gjentog, men det var ikke den, jeg havde fremsat. Det ærede Medlems Udtalelse paa mine Begne faldt, men min Udtalelse var meget simpel, og jeg troer, den bliver ganske simpelt staaende. Jeg sagde ikke Andet om de mange Skibe, der havde været i Frederikshavns Havn, end at dersom det forholdt sig saaledes, at saamange Fartøier i Nødstilfælde havde søgt ind til Frederikshavns Havn i de senere Aar og efterhaanden mere og mere søgte derind, saa maatte denne Omstændighed, tiltrods for de store Havneafgifter, have fyldt Havnekasen betydeligt, idet Stibene havde været nødt til at gaae derind og betale store Afgifter. Jeg troer, det ærede Medlem maa indrømme mig, at dette er fuldkommen rigtigt, og at det ikke falder, fordi det bliver gjentaget.

Himestad: Sa, der er dog den Bemærkning at gjøre ved det, der sist blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand, at Havnekasen ikke bliver fyldt, fordi nogle Skibe i en kort Tid, i et Par Dage paa Grund af Vis, der kan slaae Stib og Labning itu og ødelægge Menneffer, søge ind i Havnen; de Afgifter, der flyde deraf, ere ikke tilstrækkelige til at fylde Havnekasen. Til hvad der allerede er bemærket af den høitærede Minister og Rigsdagsmanden for Helsingør (Thune) skal jeg kun sige, at naar der blandt de mange for-

skjelligartede Bevæiser, som ere fremførte af den meget ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning), var det, at han fandt, at der var Mange i Frederikshavn, der levede af, at der lavedes Havn der, saa er det vel saa; men det forekommer mig mindre rigtigt at relevere det her; thi der eksisterer intet stort Foretagende, imod hvilket ikke denne eller en lignende Indvending kan gjøres. Ved alle store Foretagender er der en heel Deel, der leve af dem, og dette gjælder ikke mere om Frederikshavn eller Helsingør end om ethvert andet Sted. Jeg kan ikke forklare mig den ærede Ordførers Bemærkning imod mig paa anden Maade, hvilket ogsaa den høitærede Minister antog, end at Anmærkningerne til Finantsloven i den paagjældende Sag ikke vare ham nærværende, thi ellers vilde han vist ikke være fremkommen med sin Bemærkning. — Forøvrigt kan jeg ikke lade være at gjøre opmærksom paa, at der var en væsentlig Forskjel, ja næsten en Modsetning, imellem hans Opfattelse og den Opfattelse, som den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning) gjorde gjældende angaaende, hvorvidt man havde havt tilstrækkelige Oplysninger eller ikke. — Den egentlige Hovedgrund, hvorfor jeg ønskede endnu engang at faae Ordet, er den samme, som blev anført af den ærede Rigsdagsmand fra Helsingør (Thune), nemlig, at da det ærede Udvalg seer, at det kunde have faaet de Oplysninger, som det ikke har troet at burde indhente, hvorved det havde kunnet komme til Kundskab om, at Erfaringen havde vist, at Havnen var for lille — det er et Beviis, som er tilstrækkeligt i saa Henseende — og da Udvalget dernæst, efter min Formening, ogsaa har ladet ude af Betragtningen det Hovedmoment — jeg anseer dets Opfattelse i den Henseende for at være den, der saa eftertrykkeligt blev gjort gjældende af den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds — at Handel og Søfarten have udvidet sig saa overordentlig i de senere Aar, at det ikke gaar an at sætte den i næste Aar i Lighed med, hvad den var for 5 a 6 Aar siden, troer jeg, at det ærede Udvalg selv vil være villig til at indsee, at den Dom, det har udtalt over Regjeringens Forslag, ikke